

תת"ע 1481/11/13 - זאב לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1481-11-13 מדינת ישראל נ' זאב לוי

תיק חיזוני: 26110221418

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופטת דורית בונדה
ה המבקש	זאב לוי
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 13.12.9, בהעדר התיצבות לדין הקרה אשר נקבע בעניינו.
2. המבקש הורשע בהעדרו בעבירה אשר יוכסה לו בכתב האישום ולפיה נהג ביום 13.5.24 בשעה 11:17 ברחוב השוני בהרצליה והשתמש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכבת היה בתנועה, זאת בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.
3. בגין הדין הושת על המבקש קנס בסך של 1,000 ₪, כפי הקנס הקבוע בצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002, ביחס לעבירה בה הורשע.
4. לטענת המבקש, לא קיבל את הזמנה לדין "אלא רק את התוצאה", הדוח אשר נרשם אינם קרייא ולגוף האישום טען, כי אכן דבר בטלפון תוך כדי נהיגה, אולם זאת באמצעות דיבורית וכי השוטר רשם הדוח סירב לרשום את דבריו והתנהג אליו בಗסות. לאור אלה עתר המבקש כלשונו לקיום "משפט חוזר".
5. לתיק הוגשה תגבורת המשיבה והتنגדותה לבקשתו, נוכח קיומ אישור מסירה בתיק ביחס להמצאת הזמנה לדין.
6. בהתאם לרע"פ 01/9142 סוראי איטליה ואח' נ' מדינת ישראל (2.10.13) החלטתי לדון בבקשתו שלא בנסיבות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם העלו טענותיהם כאמור על הכתב.

דין

7. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהעדר, אם קיימת סיבה מוצדקת לאי התיצבות הנאשם לדין או אם אי

עמוד 1

ביטול פסק הדין יגרום עיוזת דין לנאים.

.8. ביחס לטענה בדבר אי המזאת ההזמנה לדין, הרי שבוחנת אישור המסירה הקיימים בתיק מעלה, כי הזמנה לדין נשלחה אל המבקש בדואר רשום, אל כתובתו ברוח הנביבים 9 הרצליה, אולם חזרה מן הטעם: "לא נדרש".

.9. בתקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשנ"ד-1974 נקבעה חזקת המסירה החלה בעבירות כדוגמת העבירה בה הורשע המבקש ולפיה:

"בעבירות תעבורה שעליון חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנוותו מלקלן".

.10. הפסיקת אף היא קבעה, כי מקום בו נאים לא דרש את דבר הדואר ניתן לראות בכך המזאה כדין וראו תח"ע 11-12-6057 (אשד') בכר נ' מדינת ישראל (20.7.12) שם:

"מדובר בעבירה מסווג בריית משפט המבקש ביקש להישפט פעיל בחוסר מעש, לא לקח את הדואר ובנסיבות אלה ומכל האמור לעיל, אין לראות בכך כל הצדקה לעיוזת דין ולביטול פס"ד".

וראו גם החלטת כב' השופט ס' ג'ובראן בرع"פ 13/7862 ג'סאן אבו אלמלפל נ' מדינת ישראל (20.11.13).

.11. בעניינו, המבקש כאמור נמנע מלקלל את ההזמנה לדין, בכך שלא דרש את דבר הדואר אשר נשלח אליו כדין, בכך קמה החזקה כי ההזמנה לדין הומצאה לו כדין וחרף זאת לא טרח המבקש להתייצב למשפטו.

.12. משך ובהתאם לסעיף 240 (א) (2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ומאחר וה המבקש זומן כדין ולא התיצב, הרי שרואים אותו כמי שהודה בכל העובדות אשר נתענו בכתב האישום וניתן לשופטו בהעדר, כפי שגם נעשה.

.13. לבקשת המבקש ניתן איפוא יומו ונותר כעת לבחון, האם באי ביטול פסק-דין חרף זימונו כדין, יגרם לבקשת עיוזת דין.

.14. בבקשת המבקש אין זכר לטענה בדבר עיוזת דין אשר יגרם לו אם לא יבוטל פסק-דין.

.15. המבקש טוען טענות הגנה עובדיות ביחס לשימוש בדיורית וביחס לאו רישום טענותיו ע"י השוטר,

אלא שטענותיו כלל לא נתמכו בתצהיר.

16. כמו כן טען המבוקש כי הדו"ח אשר ניתן בעניינו אינו קרייא, אולם בחינת הדו"ח אשר נסרק לתקין בית המשפט מלמד, כי הדו"ח דווקא קרייא וברור.

17. אף אם יצא מנקודת הנחה כי ישנן בידי המבוקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העבירה המיחסת לו, הרי שהלכה היא כי היה על המבוקש להתייצב לדין ולטעון טענותיו ומשלא' עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי ה' השופט אדמונד לוי (בדיםמוס) בرع"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם:

"אם היו בידי המבוקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מה Hebribot Shiochuso לו, היה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראותו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פג'ם כלשהו בהרשעתו...".

וראו גם רעפ 2282/07 **דניאל דגן נ' מדינת ישראל** (14.3.07), שם:

"...לענין הבקשה לביטול פסק-הדין, צדק בית-המשפט לטעורה בכך שדחה את הבקשה. פסק הדין ניתן שלא בנסיבות המבוקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. העובה כי המבוקש לא הגיע לדין ולא הודיע על כך לבית-המשפט עקב מחלתו, אינה כשלעצמה מצדיקה את ביטול פסק דין..."

18. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבוקש מלמד כי מדובר בעונש כפי הבהירה (לפי צו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002) ולא מעבר לכך, זאת חרף אי התיעצבותו.

19. לפיכך ובמלול הנسبות מעלה, לא מצאתי כי יגרם למבקר, אשר זומן כדין, עיות דין באירוע ביטול פסק-הדין ומשכך, אני מורה כי פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבוקש ביום 9.12.13 יותר על כנו.

הזכירות תשליך החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ט בטבת תשע"ד, 01 ינואר 2014, בהעדר
הצדדים.